

Dat was Pim Gras, dit is H III, NOS-Jazz, Mdr. De Geschiedenis van de Jazz, deel 19.

Maat 1 Jabbo Smith and his Rhythm Aces: Take me to the river (Robinson)
A/2 - 2:52 - Coral 94 207 EPC

baalist
Het lijkt haast een zeer afwijkende take van Louis Armstrong's "West End Blues" uit '28. Maar het was Jabbo Smith met zijn Rhythm Aces in "Take me to the river" van 1 maart 1929. Trompettist Jabbo Smith was 24 december 1908 in de staat Georgia geboren, en na vele omzwervingen waarbij hij in 1927 platen maakte met Duke Ellington, kwam hij met de show 'Keep Shufflin' in Chicago, 1928. In die tijd zeiden sommige musici dat Jabbo Smith meer vuur in zijn spel had dan Louis Armstrong, maar in elk geval heeft hij het nooit echt gemaakt, en zeker zo'n lonken naar ~~een~~ "West End Blues", al of niet door een producer bedacht, zal niet geholpen hebben een eigen status te krijgen. Omer Simeon speelde klarinet in "Take me to the river", Cassino Simpson-piano, Ikey Robinson-banjo en Hayes Alvis-tuba. Nog een stuk door Jabbo Smith, met Simeon nu op altsaxofoon, Earl Frazier-piano en Lawson Buford op tuba. "Boston skuffle".

Maat 1 Jabbo Smith and his Rhythm Aces: Boston Skuffle (Robinson)
A/1 - 2:53 - idem

"Boston Skuffle", ook weer voor Brunswick in Chicago opgenomen, 8 augustus 1929 door Jabbo Smith-trompet, Omer Simeon-altsaxofoon, Earl Frazier-piano, Ikey Robinson-banjo, Lawson Buford-tuba. Eind december 1928 werd Earl Hines leider van de band in het Grand Terrace Café. De drummer die drie jaar later bij hem ging spelen woont al heel lang in ons land, Wallace Bishop, en hij viert vandaag zijn 74ste verjaardag. Het formeren van die Earl Hines Band was een belangrijke gebeurtenis, maar daar kom ik later in deze geschiedenis op terug. Op dit moment, 1929, was het met de ontwikkeling van de jazz in Chicago afgelopen omdat practisch alle belangrijke musici vertrokken waren naar elders, voornamelijk New York. De eerste ragtime en jazz was in 'The Apple' opgenomen - "At a Georgia Camp Meeting" al in 1897, zoals te horen in deel 2 van deze serie. Sinds 1920 en Mamie Smith werd met steeds groter frekwentie zwarte muziek in New York opgenomen - echte jazz feitelijk voor het eerst op 3 december 1923, maar dat gebeurde dan ook door Armand J. Piron's New Orleans Orchestra, een zwarte band uit de Crescent City die dan ook zeer duidelijk verwantschap heeft met de muziek van King Oliver. Dit is "Bouncing Around".

Maat 2 Armand J. Piron's New Orleans Orchestra: Bouncing Around (Bocage, Piron)
A/3 - 2:42 - CBS BPG 62232

"Bouncing around", 3 december 1923 voor Okeh in New York opgenomen door Armand J.Piron's New Orleans Orchestra. Peter Bocage-trompet, John Lindsey-trombone, Lorenzo Tio Jr.-klarinet, Louis Warnecke -altsaxofoon, Armand J.Piron-viool, Steve Lewis-piano, Charles Bocage-banjo, Charles Seguirre-tuba, Louis Cottrell-drums. Typische zwarte jazz uit New Orleans. ^{Op} dit moment was ik eigenlijk van plan de ontwikkeling in The Apple te volgen, maar via Piron, die leefde van 1888 tot 1943 en ~~in~~ in 1924 nog even in de New Yorkse Roseland Ball Room heeft gespeeld, via Piron kom ik toch nog even op New Orleans terug om in sneltreinvaart aan te geven wat daar intussen gebeurde. In de tijd dat wij ons met Chicago bezig hielden. Pas in 1924 begon men opnamen te maken in New Orleans zelf. 15 maart was ~~het~~ ^{eerst} het orkest van cornettist Johnny DeDroit aan de beurt, een witte band die 7 jaar na dato nog ~~bestaat~~ in de traditie van de Original Dixieland Jazz Band speelde. "Panama".

in New York dus

Maat 3

Johnny DeDroit and his Orchestra: Panama (Tyars)
B/2 - 2:48 - Philips 436 007 A-JE

"Panama", voor Okeh in New Orleans op 15 maart 1924. Johnny DeDroit-cornet, Russ Papalia-trombone, Henry Raymond-klarinet, Rudolph Levy-altsaxofoon, Frank Cuny-piano, George Potter-banjo, Paul DeDroit-drums

Pianist Fate Marable, 1890 in de staat Kentucky geboren, en vooral bekend als orkestleider op immense Mississippi-raderboten van de firma Streckfus als de 'Capitol', de 'Steamer J.S.' en de 'Sidney', was de volgende dag aan de beurt. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Deze muziek klinkt weer duidelijk als die van Piron of King Oliver en dat klopt, dit is zwarte New Orleans jazz. "Frankie and Johnny".

Maat 4

Fate Marable's Society Syncopators: Frankie and Johnny (P.D.)
B/2 - 2:44 - CBS BPG 62233

"Frankie and Johnny", 16 maart 1924 voor Okeh in New Orleans gespeeld door Fate Marable's Society Orchestra met Sidney Desvignes en Amos White-trompetten, Harvey Lankford-trombone, Norman Mason, Walter Thomas en Bert Bailey-klarinetten en saxofoons, Fate Marable-piano, Willie Foster-banjo, Henry Kimball-tuba, ^{en} Zutty Singleton-drums die we in Chicago bij Louis Armstrong hoorden, ~~XXXXXXXXXXXX~~ 1328. ~~een~~ dag later weer een witte band. Dit is de "Waffle man's call" door Johnny Bayersdorffer and his Jazzola Novelty Orchestra.

em

Johnny Bayersdorffer and his Jazzola Novelty Orchestra: Scaglione
B/3 - 3:00 - idem. "Waffle man's call. (Loyocano,

"Waffle man's call" door een band waarvan de ~~musici~~ namen van de musici duidelijk maken hoe cosmopolitisch New Orleans is: Engels, Duits, Spaans en Italiaans - toevallig geen Frans. Johnny Bayersdorffer-cornet, de legendarische Tom Brown (1888-1958) op trombone die in 1915 met zijn Band naar Chicago was gegaan, Charlie Scaglioni-klarinet, Johnny Miller-piano, Steve Loyocano-banjo, Chink Martin-tuba en Leo Adde-drums. 17 maart 1924 in New Orleans opgenomen bij de eerste 'expeditie' die de firma Okeh naar het Diepe Zuiden organiseerde. Tien maanden later kwam de tweede. Als je vanuit New Orleans naar het meer ging, naar West End bijvoorbeeld, kon je door het Stadspark gaan. Via City Park Avenue. Dan kruiste je op een gegeven moment Pontchartrain Avenue -naar dat meer genoemd- en op de hoek was een kroeg die, aangesien men hier halverwe was, het Half Way House genoemd werd, ^u Abbie Brunies, de cornet spelende twee jaar oudere broer van trombonist George Brunies, bekend van de New Orleans Rhythm Kings, was de leider van het huisorkest, het Halfway House Dance Orchestra. 22 januari 1925 nam de band een stuk op genoemd naar de streek aan de monding van de Mississippi waar in ~~het begin van~~

114 /
930.

19e eeuw

idem

Jean Lafitte zijn hoofdkwartier had: "Barataria".

Halfway House Dance Orchestra: Barataria (?)
B/4 - 2:46 - idem

Abbie Brunies-cornet en leider, Joe Loyocano-trombone, Leon Roppolo-klarinet, Charlie Cordella-tenorsaxofoon, Mick^{le} Marcour-piano, Bill Eastwood-banjo en Leo Adde-drums: Het Half Way House Dance Orchestra met "Barataria", New Orleans, 22 januari 1925. ^(Leden van) de New Orleans Rhythm Kings waren toen uit Chicago in New Orleans teruggekeerd, en ~~xxxxxxx~~ ~~xxxx~~ maakt daar opnamen in de tweede serie sessions voor Okeh, onder de oude naam. Paul Mares was erbij op trompet en klarinettist Leon Roppolo. Hij als liefhebber van het fameuze kruid uit Mexico, zal "Milneburg joys" wel een nieuwe naam gegeven hebben: "Golden leaf strut". En dat is nu het slot van deel 19 in De Geschiedenis van de Jazz, ~~xxx~~ MdR.

New Orleans Rhythm Kings: Golden leaf strut (Mares, Roppolo, Morton)
A/1 - 2:53 - CBS BPG 62234

114 at 5